

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 13Csp/194/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119214315
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Revický
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8119214315.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom Mgr. Petrom Revickým v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, vo veci organizačnej zložky v SR: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: S. A., J.. XX.XX.XXXX, G. S. XXX, XXX XX Z., o zaplatenie 1.017,26 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Náhradu trov konania stranám n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu 12.9.2019 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 1.017,26 Eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,76 % ročne zo sumy 855,33 Eur od 16.9.2016 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 977,26 Eur od 16.9.2016 do zaplatenia a trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 23.5.2016 uzavrel (jeho právny predchodca Cetelem) ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok (pozn. súdu: nič z toho žalobca bližšie nešpecifikoval). Žalobca uviedol, že podľa bodu 3.1 časti 2. Úverovej zmluvy bol žalovaný oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a/alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty, prevodom na účet určený žalovaným alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj pri použití informačných technológií. Dodal, že žalovaný takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 954,- Eur tak, že sumu 912,- Eur žalovaný čerpal platbami na vybraných obchodných miestach, prevodom na svoj účet, a sumu 42,- Eur predstavujú poplatky, ktoré veriteľ účtoval žalovanému „v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny“. Podľa bodu 2.1. časti 3. Úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa s bankou nedohodol inak. Veriteľ splátku použije na úhradu splatných záväzkov klienta (pozn. súdu: žalobca ich v žalobe nijako nešpecifikoval). Pri výpočte úrokov z úveru vychádza z roku s 365 dňami (v prípade prestupného roku s 366 dňami) a zo skutočného počtu dní. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver

riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný veriteľovi do dňa spísania žaloby len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 172, Eur, čo preukazuje výpis z úverového účtu. Na predžalobné výzvy nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného veriteľ vyhlásil dňa 15.9.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Podľa žalobcu vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný voči žalobcovi ku dňu spísania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 1.017,26 Eur (855,33 Eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny; 107,43 Eur z titulu dlžných úrokov z úveru; 14,50 Eur z titulu dlžného poistného z úveru; 40,- Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky) / pozn. sudu: bez toho aby bolo zrejmé, z čoho tieto sumy presne pozostávajú, najmä ako ich, s uvedením všetkých konkrétnych vstupných údajov vypočítal - na základe čoho, prípadne z akých súm a za aké obdobia/. Tvrdil, že okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,76 % ročne zo sumy 855,33 Eur od 16.9.2016 do zaplataenia a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 977,26 Eur od 16.9.2016 až do zaplataenia, a poukázal na prílohy pripojené k žalobe.

4. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, hoci ho na to súd pri príprave pojednávania uznesením vyzval, a žaloba s prílohami mu bola doručená ešte dňa 24.10.2019. V súvislosti s tým však súd pripomína, že „I. Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. II. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená).“ (uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019, zdroj a analytická právna veta: ustavnysud.sk)

5. Na prejednanie veci bolo nariadené pojednávanie, na ktoré sa strany konania nedostavili, právny zástupca žalobcu však svoju neúčast' ospravedlnil, a preto súd v zmysle ust. § 180 CSP vec prejednal v neprítomnosti strán sporu, prihliadol pritom na obsah spisu a vykonané dôkazy, avšak len v rozsahu včasných a konkrétnych žalobných tvrdení uvedených v žalobe (viď predchádzajúci bod).

6. Podľa Čl. 3 ods. 2 CSP výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

7. Podľa Čl. 5 CSP zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prieťahom v konaní.

8. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky

9. Podľa § 153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

10. Podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

11. Podľa § 215 ods. 1 a 2 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

12. „Všeobecné, vágne a paušálne tvrdenia žalobcu neumožňujú súdu ich vecné preskúmanie a nie sú spôsobilé byť predmetom dokazovania. Takéto nesubstancované prejavy žalobcu súd v konaní legitímne opomenie a nevykonáva vo vzťahu k ich pravdivosti žiadne dokazovanie.“ (in: Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 670.)

13. V súvislosti s eventuálnym dopĺňaním skutkových tvrdení (ako podkladu zisťovania skutkového stavu) súd tiež pripomína, že podľa § 140 ods. 2 CSP zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, pričom podľa § 294 CSP zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ.

14. Súd sa vo veci oboznámil so žalobou, vykonal dokazovanie označenými dôkazmi (§ 132 ods. 1 CSP), ktorých odpis bol stranám sporu v priebehu konania doručený (§204 CSP), a na základe zhodných (resp. nespochybných) tvrdených rozhodujúcich skutočností (§ 132 ods. 1 a § 186 ods. 2 CSP) a vykonaných dôkazov zistil tento skutkový stav:

15. Dňa 23.5.2015 uzatvoril právny predchodca žalobcu ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom písomnú zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- Eur, z ktorého žalovaný vyčerpal sumu 912,- Eur, a na tento úver uhradil sumu 172,- Eur. Vo vzťahu k výške povinných splátok, uplatneným úrokom a poplatkom, najmä ich výpočtu (z akých konkrétnych súm, za čo a za aké konkrétne obdobie ich žalobca vyúčtoval), pritom súd zo žalobných tvrdení (§ 132 ods. 2 CSP) nezistil nič.

16. Na rámec stranami dodaných skutkových tvrdení, pri zisťovaní skutkového stavu v prospech spotrebiteľa (§ 295 CSP) pritom súd ohľadom tejto zmluvy (zo žalobcom predložených listín) zistil, že táto zmluva bola v písomnom vyhotovení včlenená ako neoddeliteľná súčasť (2. časť) písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb uzavretej za účelom jednorazového čerpania viazaného spotrebiteľského úveru vo výške 259,- Eur na financovanie tovaru: obývačka u predajcu: MERKURY MARKET SLOVAKIA dňa 23.5.2015, a to tak, že v jednej listine o spotrebiteľskom úvere bola v časti 2. automaticky zahrnutá (bez možnosti vynechania) aj zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, v ktorej je uvedené výška úverového rámca: 5.000,- Eur, aktuálna výška úverového rámca 600,- Eur, výška mesačnej splátky min. 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší násobok 300,- Eur, splatnosť mesačnej splátky 10. deň v mesiaci, poplatok za správu revolvingového úveru podľa sadzovníka poplatkov, výška úrokovej sadzby 28,68% p.a. - fixná, s trvaním na dobu neurčitú.

17. Okrem toho zo žalobcom predloženého výpisu súd zistil, že finančné prostriedky v prospech klienta vo výške 900,- Eur mu mali byť poskytnuté dňa 7.10.2015 s predpisom prvej splátky vo výške 60,- Eur dňa 10.11.2015 a ďalších splátok vždy postupne k 10. dňu nasledujúceho mesiaca.

18. Z hľadiska vymedzenia rozhodovanej veci súd osobitne zdôrazňuje, že žiadne iné než vyššie uvedené podstatné skutočnosti v konaní stranami konkrétne uvedené a ani zákonom stanoveným procesným postupom súdu (§ 215 ods. 1 a 2 CSP) zistené neboli a ani nevyšli najavo (§ 191 ods. 1 CSP).

Relevantné hmotnoprávne normy

19. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. (ďalej len „Obchodný zákonník“ alebo aj „OBZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Nasledujúce dispozitívne ustanovenia Obchodného zákonníka (od ktorých sa strany v zmysle § 263 ods. 1 OBZ môžu odchýliť) stanovujú výšku úrokov, ich uplatňovanie, ako aj pravidlá splácania a splatnosti úrokov.

21. Napríklad podľa § 502 ods. 1 OBZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Podľa § 503 ods. 1 OBZ záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné

prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

22. V prejednávacom prípade je zrejmé, že žalobca svoje práva odvodzuje zo zmluvy o (revolvingovom) úvere, ktorá má v zmysle ust. § 261 ods. 6 OBZ povahu tzv. absolútneho obchodného záväzkového vzťahu spravujúceho sa ustanoveniami tretej časti tohto zákona. Zo skutočností uvedených žalobcom však vyplýva, že v podrobnostiach ide o nároky medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako spotrebiteľom vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a právny vzťah (zmluvu) medzi účastníkmi je preto potrebné posúdiť aj podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSU“), ktorý stanovuje špeciálnu úpravu spotrebiteľských úverov.

23. Podľa § 1 ods. 1 ZoSU tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

24. Podľa § 9 ods. 1 ZoSU zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

25. Podľa § 9 ods. 2 ZoSU zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (§ 52 a 60 o spotrebiteľských zmluvách) musí obsahovať (okrem ďalších tam uvedených, pozn. súdu) tieto náležitosti:

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

26. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

27. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 41 ods. 1 a 2 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

29. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

30. Podľa § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

31. Podľa § 103 veta prvá OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti.

32. Podľa § 54a OZ premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

33. V danom prípade má súd na základe vyššie uvedeného zisteného skutkového stavu za to, že zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, z ktorej žalobca odvodzuje svoje nároky, nebola uzavretá platne. Súd k tomuto záveru dospel jednak vzhľadom na to, že

(ad 1.) v písomnom vyhotovení zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere sú v súhrne neurčito, nezrozumiteľne a v rozpore s výškou napokon skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov uvedené navzájom si odporujúce údaje o výške úveru v tom, že výška úverového rámca (úveru) je 5.000,- Eur a aktuálna výška úverového rámca je 600,- Eur, pričom žalovanému malo byť napokon v rozpore s tým bez akéhokoľvek dokladovania zmeny zmluvy umožnené čerpanie úveru v rozpore s v zmluve uvedenou aktuálnou výškou úverového rámca 600,- Eur (platbami na vybraných obchodných miestach a prevodom na jeho účet) až v sume 912,- Eur,

- čo súd hodnotil ako neurčitý a nezrozumiteľný písomný právny úkon, ktorého obsah, vzhľadom na výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, navyše bol či azda mal byť v časti výšky (aktuálneho) úverového rámca menený či upresňovaný v rozpore s ust. § 41 ods. 2 OZ bez písomného dodatku (zmeny zmluvy), s následkami neplatnosti zmluvy v žalobcom deklarovanom znení podľa § 37 ods. 1 a 41 ods. 2 OZ, a tiež preto, že

(ad 2.) návrh, uzavretie a písomné vyhotovenie dotknutej zmluvy o revolvingovom úvere boli zo strany veriteľa automaticky zahrnuté do kontraktačného procesu inej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, o ktorej uzavretie spotrebiteľ nepochybne pri kúpe tovaru u obchodníka, ktorý mal byť z neho financovaný, primárne prejavil záujem a žiadal, a to navyše bez toho, aby mal spotrebiteľ podľa veriteľom predloženého písomného formulára návrhu zmluvy, pokiaľ chcel primárny úver získať, reálnu možnosť druhú zmluvu neuzavrieť,

- čo súd zároveň hodnotil aj ako vnútené uzavretie zmluvy pri obmedzení zmluvnej voľnosti spotrebiteľa a v rozpore s dobrými mravmi s následkami neplatnosti zmluvy podľa ust. § 37 ods. 1 a § 39 OZ.

34. Postup dodávateľa finančnej služby podľa názoru súdu neprimerane obmedzil slobodu prejavu vôle spotrebiteľa bez toho, aby pre to boli objektívne zrejme akékoľvek (rozumné a obojstranne, teda aj pre spotrebiteľa výhodné) dôvody, a v konečnom dôsledku napokon predstavuje aj neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. u) OZ, keďže (pri uzatvorení zmluvy na dobu neurčitú) požaduje od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzatvorení zmluvy bolo zrejme, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase. Súd zastáva názor, že zmluvné ustanovenie - resp. zmluvná podmienka, ktorou automaticky, podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ žiada aj o poskytnutie iného úveru a „uzatvára“ zmluvu o revolvingovom úvere (ak chce získať prvý úver je donútený fakticky pristúpiť aj k dojednaniu o revolvingovom úvere na dobu neurčitú), je aj v priamom rozpore s ust. § 4 ods. 2 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a porušuje spotrebiteľovu zmluvnú slobodu, keď nepriamo je viazané poskytnutie jedného spotrebiteľského úveru na poskytnutie ďalšieho úveru, ktorý sa dojednáva v danej zmluve - zmluvných dojednaniach automaticky bez reálnej možnosti odmietnutia.

35. Samotná formulácia zmluvnej podmienky, ktorou sa v zmluve o poskytnutí jedného spotrebiteľského úveru vnúti aj poskytnutie iného úveru, rôzneho alebo rovnakého druhu nemá iné odôvodnenie ako snahu veriteľa zabezpečiť ďalšiu jeho obchodnú činnosť vnútením produktu, predstavuje výslovne zabezpečenie záujmov veriteľa - poskytovateľa služieb využívajúc situáciu spotrebiteľa a skutočnosť, že jednoduché poskytnutie ďalšieho úveru nabáda k jeho použitiu, čo zakladá ďalší nárok veriteľa na splácanie spolu s úrokmi a poplatkami.

36. Praktiky vnučovania úverov spotrebiteľom boli pritom judikatúrou slovenských súdov jednoznačne odmietnuté s tým, že takýto vnútený úver nemôže byť platne dojednaný (v tejto súvislosti viď napr. rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 14C/86/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9C/37/2012 a uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 282/2012.

37. Všetky uvedené okolnosti a daný postup dodávateľa (tu žalovaného) nesúladný s dobrými mravmi, ako aj samotný obsah úverovej zmluvy vedú súd k záveru o jej neudržateľnosti a o absolútnej neplatnosti pre rozpor so zákonom a dobrými mravmi. (podporne pozri napr. aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/82/2018 týkajúci sa obdobnej zmluvy žalovaného).

38. Vzhľadom na uvedené, s poukazom na tvrdenia žalobcu, ak žalobca v tomto prípade poskytol žalovanému nejaké peňažné prostriedky, urobil tak bez platnej písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a mohlo by tak ísť nanajvýš o plnenie poskytnuté bez platného právneho dôvodu s nárokom na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov (bezdôvodné obohatenie). Z výpisu z účtu predloženého žalobcom však vyplýva, že peňažné prostriedky mal poskytnúť žalovanému viac ako 2 roky pred podaním žaloby, žalobca mal všetky okolnosti potrebné k uplatneniu nároku na ich vrátenie k dispozícii

už od ich úhrady, a žalobu podal až viac ako 2 roky potom, teda po uplynutí premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 OZ, pričom podľa § 54a OZ toto premlčané právo nemožno vymáhať, a preto súd žalobu zamietol.

39. Pre úplnosť, na podporu dôvodov zamietnutia žaloby, možno poukázať aj na to, že ak by aj zmluva o revolvingovom úvere mala byť považovaná za platnú a obsahujúcu všetky obligatórne obsahové náležitosti (vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch aj pre nárok na úroky a poplatky), žalobca sa domáhal úhrady pohľadávky, ktorá mala byť podľa jeho tvrdení a písomného vyhotovenia zmluvy uhrádzaná v mesačných splátkach splatných vždy k 10. dňu v mesiaci, pričom prvá a aj všetky nasledujúce splátky boli splatné od 10.11.2015 viac ako 3 roky pred podaním žaloby, trojročná premlčacia doba jednotlivých splátok v zmysle ust. § 103 OZ plynie odo dňa ich zročnosti, a žalobca si svoje právo uplatnil na súde voči žalovanej až dňa 11.9.2019 (keď súdu bola doručená jeho žaloba - § 156 CSP). Tie splátky, ktoré boli predmetom tohto konania, mali byť aj podľa zmluvy splatné viac ako tri roky pred podaním žaloby, a teda boli už aj z tohto pohľadu premlčané, a preto by ich v zmysle ust. § 54a OZ žalobcovi ani možné priznať nebolo.

40. Okrem toho podľa záverov súdnej praxe dokonca „v zmysle už citovaného § 103 Obč. zák. plynie premlčacia doba celého zosplateného dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie“ (rozsudok OS Dunajská Streda sp. zn. 16Csp/200/2017). „Z tohto ustanovenia nevyplýva, aby začiatok plynutia premlčacej doby mal nastať až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškani, s prihladnutím a zohľadnením aj uplynutia 15-dňovej lehoty od upozornenia spotrebiteľa na úmysel veriteľa jeho dlh zosplatiť pre nezaplatenie splátky.“ (rozsudok KS Prešov sp. zn. 7CoCsp/15/2022).

41. O náhrade trov konania súd rozhodoval v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

43. V konaní bol procesne úspešný žalovaný, a preto by mu mal súd v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP aj bez návrhu (s prihladnutím na obsah súdneho spisu) v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, priznať podľa § 255 ods. 1 CSP pomernú náhradu trov konania, o ktorej výške by následne v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodol po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (ktoré by vydal súdny úradník). Keďže však žalovanému v doterajšom konaní podľa obsahu súdneho spisu doposiaľ žiadne preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva (trovy konania) nevznikli, a neúspešný žalobca na náhradu trov konania nemá právo, súd nárok na náhradu trov konania stranám nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.